(348) "खिट त्रासे" (I-भ्वादिः-302. अक. सेट्. पर.)

त्रासः=भयोत्पादनम् ।

खेटकः-टिका, खेटकः-टिका, चिखेटिषकः-चिखिटिषकः-षिका, चेखेटकः-टिका ; इत्यादीनि 'किट त्रासे' (190) इति भौवादिकधातुवत् सर्वाणि रूपाणि ज्ञेयानि । [A]प्रखेटकः । आखेटकम्=मृगया ।

(349) "खिद दैन्ये" (IV-दिवादिः-1170. अक. अनि. आत्म.)

'दैन्येऽर्थे खिद्यते खिन्ते, परिघाते[तापे] तु खिन्दति ।' (श्लो. 112) इति देवः ।

खेदकः-दिका, खेदकः-दिका, [1]चिखित्सकः-त्सिका, [2]चेखिदकः-दिका ;
खेत्ता-त्त्री, खेदयिता-त्री, चिखित्सिता-त्री, चेखिदिता-त्री ;
खेदयन्-न्ती, खेदयिष्यन्-न्ती-ती ; — —
[3]खिद्यमानः, खेदयमानः, चिखित्समानः, चेखिद्यमानः ;
खेत्स्यमानः, खेदयिष्यमाणः, चिखित्सिष्यमाणः, चेखिदिष्यमाणः ;
खित्-खिद्-खिदौ-खिदः ; — —
[4]खिन्नम्-खिन्नः-खिन्नवान्, खेदितः, चिखित्सितः, चेखिदितः-तवान् ;
[5]खिदः, खेदनः[6], खेदः, चिखित्सुः, चेखिदः ;
खेत्तव्यम्, खेदयितव्यम्, चिखित्सितव्यम्, चेखिदितव्यम् ;
खेदनीयम्, खेदनीयम्, चिखित्सनीयम्, चेखिदनीयम् ;
खेद्यम्, खेद्यम्, चिखित्स्यम्, चेखिद्यम् ;
ईषत्खेदः-दुष्खेदः-सुखेदः ; — —

---

1. 'हलन्ताच्च' (1-2-10) इति सनः कित्त्वम् । तेनाङ्गस्य गुणो न ।
2. 'गुणो यङ्लुकोः' (7-4-82) इत्यभ्यासस्य गुणः ।
3. 'दिवादिभ्यः श्यन्' (3-1-69) इति श्यन्विकरणप्रत्ययः ।
4. 'रदाभ्यां निष्ठातो नः पूर्वस्य च दः' (8-2-42) इति धातुदकारनिष्ठातकारयोः नत्वम् ।
5. 'इगुपधज्ञाप्रीकिरः कः' (3-1-135) इति कर्तरि कः प्रत्ययः ।
6. 'अनुदात्तेतश्च हलादेः' (3-2-149) इति ताच्छीलिको युच् ।

A. 'लाटार्हशाटीवटितैर्वटुव्रजैर्वृतान् खलैश्चाकिटितान् प्रखेटकैः ।
अशेटनीयैः सुधियामसेटकैर्युतान् जटाझाटधरैश्च कैश्चन ॥' धा. का. 1-40.